

La millor entitat esportiva catalana

Josep Ma. Costa

Centre Esportiu Badaloni

V ANIVERSARI DE LA SEVA FUNDACIÓ

LEUIT BALL

Interessant Partit de Basquet-Ball

GRAN PARTIT DE FUTBOL

Interessant Match de Ping-Pong

CENTRE ESPORTIU BADALONI

Club A.C.E.R. de Badalona

Com a fi de festa i celebrant la promoció del nostre Centre, els socis del Centre es reüniran en un EXTRAORDINARI SOPAR "CRACK"

Quatre figures del basquetbol nacional que donaren els majors esplendors al Club Joventut Badalona (1971- 1974).

Acollint amb simpatia la suggerència dels amics d'«El carrer dels Arbres», d'enregistrar en les seves pàgines l'efemèrides dels cinquanta anys del Club Joventut Badalona, res més adient per iniciar aquest treball, que un esbós que parli del contingut socio-cultural de l'entitat, durant el període anterior a la contesa civil espanyola, més que amb ganes de senyalar gestes esportives,

si amb el desig d'apuntar la petita història del Club.

Cal insistir en els trets fonamentals dels individus que fa cinquanta anys consentiren la institució de l'agrupament social d'una de les primeres entitats badalonines d'avui. I cal insistir-hi encara que sigui per perill de perdre en la profunditat del temps i del silenci, les

Camp de joc de la Plana, després pavelló municipal regentat pel Club Joventut, reclamat actualment pel municipi.

valors humanes que la idealitzaren, mancats com estem de documents històrics que en garanteixin un perfecte coneixement. Seguint, doncs, el patró de la meva recent publicació «DESPERTA, FERRES!», de tan bona collida en els medis esportius, aprofito aquesta oportunitat immillorable per subministrar nova informació, cada vegada més esblaimada en el record dels vells fundadors d'aquesta agrupació cinquantenària.

Correspon la primera etapa de la Penya Spirit of Badalona, al que podríem qualificar de la prehistòria del Club Joventut, en la qual els corrents d'emancipació i d'associació de la joventut badalonina, produïa la creació de les llegendàries penyes de carrer. Mitjançant una actuació anàrquica, aquelles penyes es caracteritzaven per la manca de representació oficial, bé que agrupaven una colla de xicots units per una estreta

amistat i per un tarannà comú en les seves manifestacions; tanmateix el tracte que rebien en els cercles socials de la ciutat, era més aviat de menyspreu, considerades com un niu de gambirots que realitzaven tota classe de trapelleries.

La Badalona dels anys 30 allotjava una munió de penyes de carrer i els seus vestigis han quedat circumscrits en el record dels vells badalonins no pas amb enyorança. L'origen del Club Joventut Badalona cal cercar-lo en la pròpia idea d'aquelles penyes, si bé d'una manera excepcional: n'és l'únic exponent viu que arriba fins als nostres dies. S'han de considerar dos factors que diferenciaven la Penya Spirit of Badalona de les altres i que justifiquen la seva continuïtat: la condició social més aviat elevada dels seus fundadors i l'esperit emprenedor, de lluita, de la majoria dels seus membres.

Pot considerar-se nul·la la informació publicada sobre el desenvolupament de la Penya, degut a les circumstàncies especials de les penyes de carrer, suara exposades.

Grup de jugadors que l'any 1953 conqueriren el títol de campions d'Espanya, a Valladolid.

Malgrat tot, el testimoni fidel d'un grapat de protagonistes consultats, ens parla d'un grup de joves esportistes que, en estreta amistat practicaven el basquetbol en un caire recreatiu, a part d'altres modalitats esportives i a part també les seves genialitats espontànies pel veïnat.

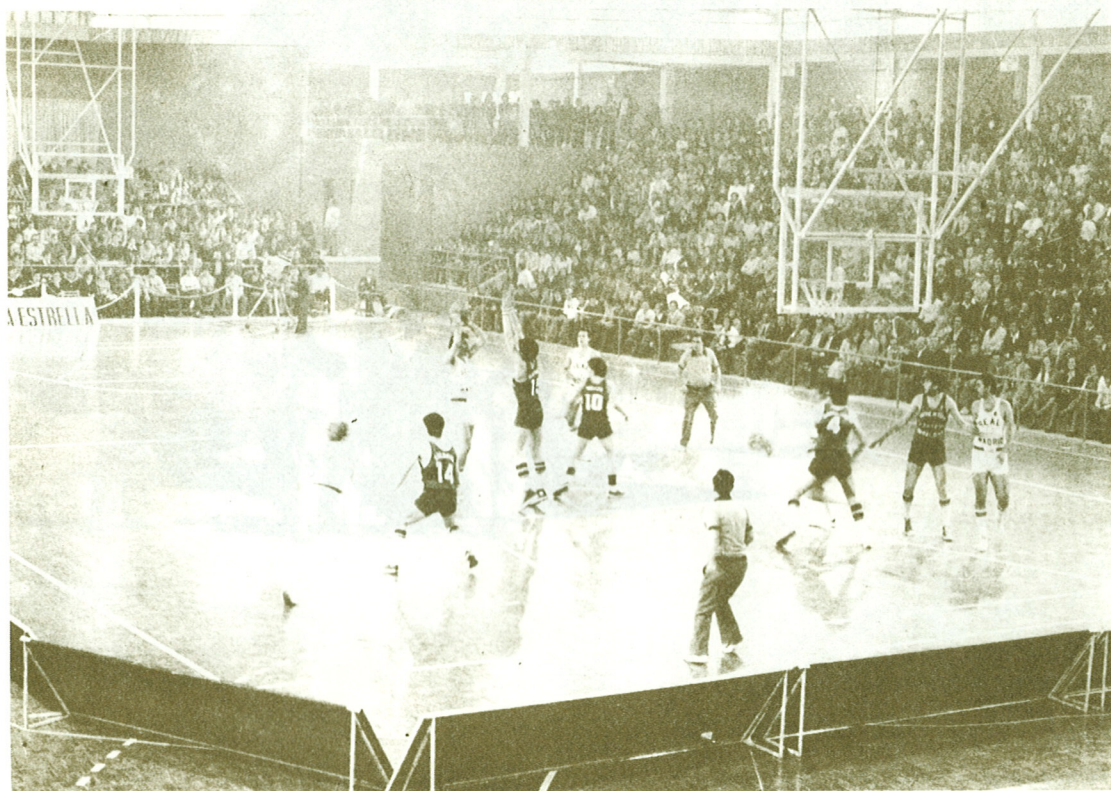
L'any 1932 la Peña Spirit of Badalona es convertia en el Centre Esportiu Badaloní, degut a un plantejament ferm de legalitzar l'associació. El canvi de nom fou mig aconsellat per les noves orientacions d'expansió i mig imposat pels organismes rectors de l'esport, entossudits en no admetre el nom primitiu. La premsa local contemporània, recull ja sovint les seves actuacions —no pas totes—, perquè el Centre participa en competicions oficials —futbol i basquetbol—, i en competicions locals de relleu, com ara els campionats de ping pong de Badalona.

L'estudi d'aquesta etapa és molt interessant, perquè ens mostra una actitud del Centre insòlita en l'ambient social ciutadà, emprant

uns mètodes d'organització i de promoció de l'esport nous, que més endavant forniran l'esdevenidor florent del Club Joventut Badalona. Cal remarcar, tanmateix, l'acolliment poc cordial al Centre Esportiu badaloní per part dels prohoms que governaven assenyadament les altres entitats badalonines. Hom coneixia el seu origen de penya de carrer i el procedir de tabalot dels seus membres, tot de joves que no arribaven als vint anys i que sovint creaven problemes, fruit de la seva improvisació.

Tenim, doncs, al Centre Esportiu Badaloní en entitat degudament constituïda i és de doldre el desconeixement general d'aquesta circumstància. És una etapa —1932-1938—, en la qual s'obtenen les primeres gestes esportives a nivell públic. Poc a poc s'integren al Centre nous elements de tots els nivells socials, fins ultrapassar el centenar, tots ells practicants; una xifra respectable en aquella època. Pensem que l'agrupació anava sempre de relleu, tant pel que fa referència a local social,

El Real Madrid i el Club Joventut, representants de Castella i de Catalunya, respectivament, durant tants anys, en la final de Copa a Cartagena. Any 1975.

com a espais esportius. Això sí, els animava un afany de participació i un amor a la Penya irrefutables.

És un fet latent que la imatge primitiva de la Penya Spirit of Badalona, no s'ha pogut esborrar encara, malgrat el decurs dels anys. Això sempre costa; és un fenomen social d'inflexibilitat. No basta el mereixement dels seus membres en aconseguir la consolidació de l'entitat amb mitjans materials tan migrats, ni el desenvolupament d'una tasca jamai igualada a nivell esportiu estatal. A Badalona és ben perceptible l'instint de bandejar els èxits del Club Joventut, denunciant en canvi els possibles desencerts fins l'esgotament. Llegiu la premsa badalonina i ho comprovareu.

S'han escolat cinquanta anys de vicissituds, sense fi ni compte i els premis han de venir sempre de fora. Com cada any «El Mundo Deportivo» va celebrar la

Gran Gala de l'Esport, coincidint amb el 75è Aniversari del periòdic. A part l'elecció dels millors atletes catalans —ho foren Jordi Prat i Natàlia Mas—, s'institueix per primera vegada el premi a la «millor entitat esportiva catalana». L'assistència a l'acte de personalitats de l'esport internacional i nacional, como ara en Joan Antoni Samaranch, en Jesús Hermida i en Josep Lluís Vilaseca, donaren un gran relleu a la «Gran Nit de l'Esport», com així s'anomena a Barcelona la festa organitzada anyalment per «El Mundo Deportivo».

Doncs bé, en la nit del 31 de gener passat, un jurat de 54 membres va elegir el Club Joventut Badalona, la «millor entitat esportiva catalana». Guardó inèdit que ha passat gairebé desapercbut en la nostra ciutat. Només aquells joves esportistes d'antany, que prenen el carrer per escenari de les seves genialitats i de la seva vigoria incontenible, valoren avui amb els ulls humitejants per l'emoció pròpia dels anys, uns honors conquerits per la seva altruista dedicació.